

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Clara Raphael

Citation: Fibiger, Mathilde: "Clara Raphael", i Fibiger, Mathilde: *Clara Raphael*, udg. af Lise Busk-Jensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1994, s. 286.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-fibiger01-shoot-idm140403938503776.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Clara Raphael

Incesttemaet er ikke det eneste træk, der forbinder *Minona* med højromantikken. Der findes således en pendant til Minonas dramatiske 287 dødsscene, hvor hun ser himlen åbne sig og føler Jesus bære sig hen over helvedes flammer, i Ingemanns *Blanca* (1815), hvorfra et af *Minonas* mottoer er taget (s. 129). At Fibiger således stilistisk forsøger at spænde fra det tidlige 1800-tals højromantik til 1850'ernes hverdagsrealisme er nok en væsentlig årsag til bogens publikumsmæssige vanskeligheder, men det var ikke et udtryk for dårligt håndværk fra hendes side. Fibiger mestrede om nogen hverdagsrealismen, det giver *Minona* flere eksempler på, således hele Tyras historie og satiren over lægen og hans forøgede forretninger i forbindelse med Tyras dødsfald og over folks pludselige velvilje mod den før så foragtede 'faldne kvinde', en »stille Paaskjønnelse af det Røre, hun havde bragt Gemytterne i« (s. 208). Men Fibiger havde ligesom en række andre forfatterinder i 1850'erne og 60'erne stadig brug for romantikkens ideer og sprogform for at kunne udtrykke en kvindeidentitet, der havde romantiske rødder.